

מצוות – הרמח"ל – חלק ג'

הרמח"ל ממשיך להסביר בעניין המצוות שמעשי האדם בעולם אינם רק מצוות, גם לפעולות היומיומיות "הרגילות" של האדם יש ערך:

"אך ההנהגה הזאת מתחלק לשני חלקים: הא', הוא במה שיעשה מפני שצוה בו, והב', במה שיעשה מפני שהוא מוכרח בו וצריך. פירוש - הא' הוא כלל מעשה המצוות, והב' כלל מה שהאדם משתמש מן העולם לצורכו.

מעשה המצוות, הנה תכלית בו לאדם שיעשהו מבואר הוא, שהוא לקיים מצוות בוראו ולעשות חפצו, והנה הוא מקיים חפצו יתברך בזה, בשני דרכים נמשכים זה מזה, והיינו כי הוא מקיים חפצו במה שצוהו שיעשה המעשה ההוא והוא עושהו. והשנית, כי הנה במעשה ההוא הנה הוא משתלם באחת ממדריגות השלימות שהיא תולדת המצוה ההיא וכמו שכתבתי, והנה מתקיים חפצו יתברך, שהוא חפץ שיהיה האדם משתלם ומגיע ליהנות בטובו יתברך.

אכן מה שהאדם משתמש מן העולם לצרכו, הנה צריך תחלה שיהיה מוגבל בגבול רצונו יתברך, דהיינו שלא יהיה בו דבר ממה שמנעו ואסרו האל יתברך. ושלא יהיה אלא הראוי לבריאות הגוף וקיום חיותו על הצד היותר טוב, ולא כפי נטית החומר ותשוקתו למותרות. ויהיה הכונה בו, להיות הגוף מוכן ומזומן להתשתמש ממנו הנשמה לצורך עבודה בוראו, שלא תמצא לה עיכוב בהעדר הכנתו וחולשתו. וכשהיה האדם משתמש מן העולם על הדרך הזה, הנה ימצא התשמיש ההוא בעצמו פועל השלימות כמו שכתבתי, ויקנה בו מעלה אמיתית כמו שיקנה במעשה כל המצוות כלן, כי גם זה מצוה עלינו, לשמור את גופנו בהכנה הגונה לשיוכל (כדי שיוכל) לעבוד בו את בוראנו, ונשתמש מהעולם לכונה זו ולתכלית זה כפי המצטרך לנו, ונמצינו אנהנו מתעלים במעשה הזה, והעולם עצמו מתעלה בזה בהיותו עוזר לאדם לשיעבוד את בוראו"

(דרך השם חלק א, פרק ד, ז)

גם שאר פעולות האדם, כל המעשים שאינם מצוות, באים לאותה מטרה של המצוות והיא להכין את הגוף שיהיה מוכן לעבוד את הקב"ה. כאשר האדם עושה את מעשיו בצורה כזו גם מעשים אלו מקבלים משמעות נוספת וגם הם עוזרים לו להתעלות.